

Telegraful Român

Abonamentul:

Pe un an 32 coroaane.

Pe șase luni 16 cor., — Pe trei luni 8 cor.

Correspondențele

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», Strada Măcelarilor Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înalpoiază.

Prețul inserțiunilor, după învoială

Abonamentele și inserțiunile să se adreseze Administrației ziarului «Telegraful Român», Sibiu, Strada Măcelarilor Nr. 45.

Insemnări

Vin Ardelenii!

— Un răsunet —

Vin feciori, vin feciori, se desprinde ca un freamăt dulce de pe buzele frumoaselor copile ale Sibiului. În unde priplite, năvalnice alergă spre gard unde trebuie să sosească vâslărtii Ardealului.

Șopotele, cântecile, chiotele de bucurie a miilor de români ce și așteaptă dragii feciori, să topească într-o simfonie măreață ce umple văzduhul liniștit în taina nopții, e simfonia veseliei reînviată.

Și însuflețirea fără margini și fiorii extazului ce învalde ființa femeilor și fetelor ardeleni ne mărturisesc, ca sufletul femeii române a fost fermentat, a suta flacăra care a aprins vitejia și a întărit virtutea română în inimile eroilor noștri.

Da, vă așteaptă cu lacrimi de bucurie, viteji întregi viteji, mândri flăcăi ai frumosului Ardeal! Vă așteaptă gingașele fecioare, să vă întimpline cu flori și să vă strige din toată inima: bine ați venit!

Acasta e sărbătoarea voastră. A voastră, cari ați plecat părăsind vetrele părințești pe vremea când iubitul vostru Ardeal gemea încă în lanțurile sălbaticilor dușmani. Acum întorși cu izbândă în inimi și în întreaga fire ardelenă vă întimplina cu flori și urări de bine aprigul luptător al românismului Șt. C. Pop ca șef al vostru, având la dreapta sa pe vitezul general Moșoiu, alt fiu al Ardealului, trimis de către M. Sa Regele Ferdinand I, să vă ocrotească biruința.

Și inima frumosului Sibiului, împodobită cu flăcăii voștri Dorobanți, vă primește cu strigăte de uras, pe voi cari ați fost părtășii lor la chinurile dure-roase și la fericirea biruințelor de plăsurile Moldovei.

Pașii înzătorii și plini de mândrie pe pământul strămoșesc! Voi săndreți acum stăpâni casei voastre și țara care vă e sbată în frigurile lorții, prăbușită de propriile păcate. În locul «schilodului Habsburg» aveți o altă dinastie, aveți un Rege înțelept și viteaz și o Regină înger de bunătate și dragoste curată. Voi i-ați cunoscut când în vrăjitoarele sunete ale Horăi românești Rege, Regină prințese, dorobanți, ardeleni, Români de pretutindeni s'au prins în joc în vechiul oraș lași. I-ați cunoscut în vârtejurile luptelor, doar ei au fost părășiți la suferințele bucuriile și gloriile voastre și ale noastre a tuturor.

Mândrul tricolar sub culele căruia v'ați vrsat sângele cald, sângele curat și sfânt, sângele biruitor, salăndu-vă pe voi cari i-ați apărut cu viața voastră.

Și acum mergeți acasă, să vă vedeți părinții, soțiile și copilași! Case

în haine de sărbătoare, sărbătoarea întregului neam românesc, de pe prispăle cărora se desprinde dumnezeesc «Destăptă-le Române», vă primesc înfiorate de dragoste sfântă și bucurie negrădă!

Fericiți biruitori în încheștări vrăjmașe! Intreg trecutul vă binecuvântă și toate generațiile de mâine!

Gelu, viteazul suferințelor amare își părăsește grănița de sub almuș străjuitor, chemat de chiotele vostru de biruință care se și ur-lui. Selimbărul se înfioară sub pasul vostru și țărâna vitejilor arcași ai lui Mihai învie în miile de sentimente și îndemnuri bărbătești. «Faleșarea noastră lui Mihai, a arhatșhelului român vă încunună frunțile, cu azeala sfântă de zărobitorii ai în Alții. Și priviți în largul câmpiei de sub zădărele Albei, sfântul mucenic al neamului Horia și tovarășii săi se deslășeză din obezile roții chinătoare și extaziile de cereale fericire vă mulțumesc pentru faptele mănuitoare. Și n'auziți oare cum coboară pe văle murmurătoare de aur doina de bucurie a aceluia care v'a dat nume și v'a dat îndemn vitejilor. E răsunat, e măntuit! Fericiților! Toată țera vă slăvește: colul cu poienile, mușcii cu parăiele, câmpiile cu florile.

Dar nu uitați adevărul, că fericirea se înveșnicește prin muncă continuă și deșteaptă. Și dela voi se cere acum mult. Să muncăți din baterile inimii, ca fecere azi izbândă cu spada și sângele vostru, libertatea și întregirea neamului să se solidifice și să formeze o metereză uriașă pentru întregul românism.

Muncii și Dumnezeu vă binecuvinteze munca voastră!

Un dorobanț.

Armata română în Sibiu

Cuvântarea dlui A. Bărsescu. — Vorbirea dlui Dr. A. Lazar

La primirea generalului Moșoiu în orașul nostru, prezidentul consiliului național, dl Andrei Bărsescu, a roșit — cum am raportat — o emoționantă cuvântare. Publicăm astăzi, în întregime, această frumoasă vorbire. Estă o:

D-le General!

Dați-mi voie, ca în numele Consiliului național român din orașul și județul Sibiului, și în genere, în numele întregii populații românești din acest ținut, să vă salut din adâncul inimii, zicându-vă un călduros: *Bine ați venit!*

Bine ați venit în aceste regiuni, unde atâtea inimii românești Vă așteaptă cu dragoste frățească și cu bucurie nefățișită.

Despărții unui de alții prin vitregitatea împrejurărilor din trecut, dorința de veacuri a neamului nostru de pe ambele coborâșuri ale Carpaților eră, să ne vedem iarși împreună la vatra noastră părintească, formând

cu toții o singură țară, sub o singură stăpânire, sub o singură conducere.

Dorul acesta, visul acesta de aur a călăuzit veacuri întregi pe moșii și strămoșii noștri, mângându-i în suferințele cele mai amare, îmbrăbătându-i în clipele cele mai grele.

Dar visul, ori-cât de îndreptățit, se pareă pururea numai vis, și mulți dintre cei mai buni ai noștri închideau ochii pe vecie, îndreptându-și privirile încă odată spre răsărit, și scoțând cel din urmă și cel mai dureros suspin.

Și acum, iată, visul acesta măreț, de dorul căruia, după zisa poetului, «ni au murit și moșii și părinții», visul acesta iată-î înfăptuit, și vestitori înfăptuitori lui sunteți Voi, viteji ostași ai României libere.

Zidurile despărțitoare au căzut dintre noi, Carpații nu mai formează graniță, și cu lacrimi de bucurie în ochi ne putem îmbrășișa pe pământ românesc, în țara noastră românească.

Ați venit la noi, fraților, nu ca suceroșii, nu cu puterea sabiei, ci chemați de glasul sângelui, atrași de puterea dorului, ce ne mistue de veacuri, pe voi ca și pe noi, și în virtutea dreptului, ce se recunoaște astăzi tuturor celor de un neam și de o lege de a se întruni într'un singur Stat și sub o singură ocărmuire.

Și legătura, ce se cimentează astăzi între noi, fiind întemeiată pe legile neștrămutate ale firei și binecuvântată de Dumnezeu, este o legătură vecinică și nu există puterea omenească, să o poată desface.

Putem și să dorim, dar nu mai putem fi despărții unii de alții.

În deosebire personal, d-le General, mă simt deosebit de fericit, că pot revede în persoana D-Tale pe unul din elevii mei de odinioară cei mai distinși și cei mai iubiți, ale căruia fapte vrednice de laudă le-am urmărit totdeauna cu cel mai viu interes.

Odrăsilți pe pământul frumosului nostru Ardeal, D-Ta încă în anii tinereții ai intrat în șirurile armatei române, aducând servicii însemnate țării, care n'a întârziat a Ți le recunoaște.

Acum doi ani Te-ai distins în luptele sângeroase din apropierea orașului nostru și după aceea ai urmat a Te distinge în glorioasele lupte din Moldova.

Și acum, iată, D-Ta iubitul meu elev de odinioară, ești trimis ca conducător militar al acestor părți, ca orocitorul nostru, ca vestitorul și înfăptuitorul unității noastre naționale.

Bine ai venit, deci, d-le General, în mijlocul nostru, și încununăți fie pașii ce-ți vei întreprinde, cu succesele cele mai desăvârșite.

Noi Românii din aceste părți Vă primim cu tot focol dragostei noastre frățești, iar toți locuitorii din orașul și județul Sibiului Vă întimplina cu încredere, fiind pe deplin convinși, că armata română e un element de

ordine, de disciplină și de siguranță pentru toți cetățenii, fără deosebire de neam și de lege.

Cu toții să ne unim în acest moment sărbătoresc în urarea:

Trăiască viteza oșire română!
Trăiască marele ei Capitan, Majestatea Sa Regele Ferdinand I, al tuturor Romanilor!

Trăiască înimoasa Regină Maria și întreaga familia regală!
Trăiască, în vecei trăiască România înstituită, una și nedespărțită!

Vorbirea roștită în Piața mare, din partea dlui Dr. A. Lazar, este următoarea:

D-le General!

Vă salut în numele Consiliului Dirigent Român cu dragoste frățească, Națiunea română din Transilvania, Bănat și Țara-ungurească nimicind lanțurile robii milenare în orașul istoric Alba-Lulia, ca vulturul Carpaților și-a luat sub cără țărâta libertate, independență și unirea tuturor Romanilor. Acest sbor nu se poate opri. Nui putere omenească să reziste vointei neștrămutate a neamului românesc dea trați în vecei unii și nedespărții.

Mare fericire simțim în clipele acestor. Uitați-vă în jur și priviți la poporul adunat cu miile estaziat de însuflețire. Căci suferințele noastre seculare sunt uitate și răsplătite în momentul acesta.

Iată, veniți în fruntea neopiilor lui Ștefan cel Mare și ai lui Mihai Viteazul să ne aduceți țărâ dragostei frățești și să ne ocrotiți opera noastră dela Alba-Lulia.

Da, fericirea noastră este cu atât mai mare, intru căt *DVoastră* veniți în fruntea armatei de crovieri, *DVoastră*, *fiul Ardealului*, care cunostește sufletul țărâmului român, suferințele lui și nădejdele lui.

Faptul acesta este o prevestire a unui viitor de aur și garanția încoronării opereii noastre din Alba-Lulia.

Trăiască M. Sa Regele Ferdinand!
Trăiască M. Sa Regina Maria!
Trăiască România Mare!
Trăiască glorioasa armată!
Trăiți, D-le General!

Crăiasa

Vine Regina. Vine Regina, era cuvântul de ordine. Acum ca niciodată se observă pe fețele ofițerilor o îngrijorare misterioasă. Vine Regina. — Acest fact umplea sufletele de bucurie. Îngrijorarea eră însă că Regina, nu venia numai să ne vadă și să ne dea daruri, ci vră să meargă în tranșee. Și nemții ca niciodată, tocmai în ziua aceasta, nu știu ce aveau, că începuseră un bombardament groaznic pe toată linia.

Ce faci dacă nu renunță să meargă pe front? Vine un obuz și... O! Acest lucru eră grozav numai când ni închipulam și ficcare am fi dorii să murim de mil de ori, de cât să l e întâmpie, ceva Crăiesei noastre. Generalul comandant, eră

